

Det Radikale Venstre er internationalt orienteret. Vi har altid arbejdet for, at der samarbejdes internationalt som f.eks. i FN. Her får nationerne mulighed for at løse deres indbyrdes problemer ved fredelige forhandlinger og ikke ved militære midler.

Traktaten taler om, at der engang i fremtiden udformes en fælles forsvarspolitik. Mindretallet havde foretrukket, at denne formulering var udeladt. Afgørende er det imidlertid, at Danmark ikke kan tvinges ind i et forsvarspolitisk samarbejde. Det forbliver en dansk afgørelse, også efter folkeafstemningen den 2. juni. Det samme gælder medlemskab af den militære samarbejdsorganisation Vestunionen. Efter mindretallets opfattelse foregår det europæiske militære samarbejde bedst inden for NATO.

Mindretallet lægger afgørende vægt på, at den europæiske politik skal bygge på respekt for kulturel mangfoldighed, nationale særpræg og sprog. Det understøttes i Traktaten.

Nationerne lever i dag både økonomisk og kulturelt i et stærkt samspil med hinanden, og der er store værdier og muligheder i denne udvikling. Alt tyder på, at den vil fortsætte. Men i denne udvikling skal Europa ikke efterligne den amerikanske model, der fører til en forbundsstat. Europa skal udvikle sin egen model, hvor nationalstaten er en vigtig byggesten i samarbejdet.

Det er især i de små europæiske landes interesse, at der skabes et samarbejde, der forpligter små som store lande. Danmark skal fortsat være aktivt engageret i at forme den europæiske fremtid.

Mindretallet anbefaler at stemme ja den 2. juni.

Et *syvende mindretal* (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag og udtaler følgende:

EF blev oprettet med det klare mål at bevare freden i Europa. Målet var at binde Europa sammen i et tæt og forpligtende samarbejde, så nye krige i Europa kunne undgås. EF har løst denne opgave, når det gælder Vesteuropa. I Centraleuropa og det tidligere Sovjetunionen (SNG) er krige og etniske konflikter virkeligheden for mange mennesker. Samtidig ser vi, at nationalegoistiske holdninger vinder frem i

de store EF-lande. Førers disse holdninger ud i praktisk politik, er det til ubodelig skade ikke mindst for de små lande og minoritetsgrupper. Derfor må de store lande fastholdes i et tæt og forpligtende samarbejde, hvor fællesskabets bedste står over nationalegoistiske interesser, og hvor Centraleuropa og det tidligere Sovjetunionen får maksimal støtte til at opnå demokrati og overgå til markedsøkonomi. Et ja til EF-unionen den 2. juni er derfor en videreudbygning af det, der var hensigten med EF fra begyndelsen.

Unionstraktaten indeholder både positive elementer og elementer, som skal forbedres. Da Unionstraktaten på mange områder er den overordnede ramme for det kommende samarbejde, har Danmark de bedste muligheder for at påvirke Unionstraktaten i den retning, vi ønsker. Når de nordiske lande med overvejende sandsynlighed optages i EF, forbedres Danmarks muligheder for at vinde tilslutning til sine synspunkter, da de nordiske lande ofte har sammenfaldende holdninger på f.eks. miljøpolitik og ulandspolitik.

Grundlaget for Traktaten finder mindretallet tilfredsstillende. EF gøres på flere måder mere åbent, selv om mindretallet havde ønsket større åbenhed og fortsat vil arbejde for det. Der oprettes en ombudsmandsinstitution efter dansk forbillede, som på foranledning af borgere eller medlemslande kan undersøge forhold vedrørende EF. Europa-Parlamentet får bedre mulighed for at kontrollere Kommissionen. Revisionsretten får en selvstændig status, hvilket forbedrer mulighederne for at opklare svig og dårlig administration af EF's midler. Desuden indføres nærhedsprincippet i Traktaten efter vore ønsker. Dermed slås det fast, at beslutninger skal tages så tæt på borgerne som muligt. Er der et problem, som Danmark selv kan klare, skal EF ikke blandes ind i det. I fremtiden bør Danmark arbejde for en nøje efterlevelse af nærhedsprincippet, så EF kun beskæftiger sig med de områder, som medlemslandene ikke selv kan klare. Udtil er Unionen åben for nye demokratiske lande, som vil være medlemmer.

Hensynet til miljøet får en central placering i Unionstraktaten. Vi finder det vigtigt, at miljøaspektet integreres i Unionstraktaten. Som hovedregel besluttet miljøpolitik nu med kvalificeret flertal. Et enkelt EF-land kan normalt